

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

VÅR STYRKA I STRIDEN

Efesierbrevet 6:10 • Predikan G8B 2023-10-22 (Fågelsbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Nu har vi kommit till det sista avsnittet i Efesierbrevet, bortsett från de avslutande hälsningarna. Vi har kommit till Paulus ord: ”till sist”. Men det är ingen transportsträcka han leder oss in på innan han går in för landning i brevet. Tvärtom – han avslutar med något mycket, mycket viktigt. Predikanten och pastorn David Martyn Lloyd-Jones säger att det finns inget som är mer angeläget för den som säger sig vara kristen, än att förstå undervisningen i det här avsnittet.

Det ställer liksom hela brevet på ända. Det är som att Paulus säger: ”tänk på allt jag har talat – att kämpa för att bevara enheten, att klä av er den gamla människan och klä i er den nya, att lägga bort lögnen och tala sanning med varandra, att bli Guds efterföljare som hans älskade barn, att inte vara delaktiga i mörkrets ofruktbara gärningar utan att avslöja dem och leva som ljusets barn, att inte berusa er med vin utan låta er uppfyllas av den helige Ande, att underordna er varandra för Kristi skull – tänk på allt det. Inget av det kommer att vara lätt. Men förresten: när ni gör allt detta, håll i åtanke att ni har en fiende som vill er illa! En fiende som är långt större än er, långt starkare än er, långt smartare än er och som för befäl över tusentals änglar och andemakter som kommer att göra allt som står i deras makt för att få er på fall in i synd och förtvivlan. Så se till att ni är förberedda på att det kristna livet är en strid!”

Det ställer hela det kristna livet i ett annat ljus. Att vara kristen är att vara involverad i en strid. Det är att vara en soldat i en armé som ligger i krig. Om du inte är delaktig i kriget så är du inte en kristen.

Det är det kriget Paulus talar om i avslutningen av Efesierbrevet och som vi ska titta på i detalj under de kommande predikningarna. Den text vi ska titta närmare på idag är den tionde versen:

Efesierbrevet 6:10 (SFB-15)

¹⁰Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft.

Det är inte en särskilt komplicerad text. Det är en hebraism, det vill säga, en sådan typ av upprepning som är vanlig i hebreiskan. När man ville betona något eller förstärka något upprepar man det. Om man har skrivit världens vackraste sång kallar man den för ”sångernas sång”. Här talar Paulus om Guds kraft och han använder två ord som vill förmedla en och samma sak. Ordagrant skulle man kunna säga att han uppmanar församlingen att vara starka i Herren och i hans starkhets kraft. I hans starka makt. Poängen är inte att vi ska analysera orden för att komma åt någon särskild nyans i Guds kraft, nej, poängen är att vi ska förstå att Guds kraft är större än allt annat. Den är ojämförbar. Och Paulus säger att församlingen i

Efesos, och därmed också vår församling här och nu, ska bli starka i den kraften för att kunna kämpa den kamp som vi står inför.

I kommande predikningar ska vi titta på vad det är för typ av kamp och vi ska titta på vem vår fiende är och sedan förstås hur Paulus säger att vi ska rusta oss för kriget. Så allt det ska vi återkomma till. Idag är vi intresserade av varifrån kraften kommer. ”Var starka i Herren och i hans starkhets kraft.” Vad betyder det? Hur gör man?

För att komma åt det delar jag upp predikan i tre punkter. I den första punkten ska vi se att det verkligen är ett krig och att det kräver *mod och beslutsamhet*. I den andra och tredje punkten ska vi titta på *hur* vi hämtar styrka i Guds kraft. I den andra punkten ska vi titta på Guds allmakt, jag kallar den ”hämta styrka i Guds allmakt”, och i den tredje punkten ska vi titta på hur den makten kommer till oss. Jag kallar punkten ”Guds makt till vårt försvar”.

I. MOD OCH BESLUTSAMHET

Det kristna livet är en strid

Jag återkommer till det faktum att det kristna livet är en strid. Det är ett tema som återkommer gång på gång i såväl Gamla och Nya testamentet.

Bilder från militär

Paulus använder ett språk som vanligtvis hör hemma i hos militären. Han uppmanar församlingen att ”stå emot” eller ”hålla stånd” mot djävulens listiga angrepp. Det är vad en armé gör i strid mot en fiende. Han talar om att det inte är mot varelser av kött och blod som vi strider, eller bokstavligt *brottas*, vilket också är något en soldat gör. Han säger i 1 Kor 16:13,

1 Korinthierbrevet 16:13 (SFB-15)

13Vaka, stå fasta [som en armé] i tron, var modiga [manliga] och starka!

Han säger i Andra Korinthierbrevet 10:3,

2 Korinthierbrevet 10:3-6 (SFB-15)

3För även om vi lever i världen, strider vi inte på världens sätt. 4Vapnen vi strider med är inte köttsliga utan har kraft från Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader 5och allt högt som reser sig mot kunskapen om Gud. Vi gör varje tanke till en lydiga fånge hos Kristus, 6och vi är beredda att straffa all olydnad så snart er lydnad blivit fullständig.

Du hör hur han konsekvent använder språk från militären. Han talar om strider, om vapen, om att bryta ner fästen och att ta fångar och utdela straff. Nu är hans poäng förstås att vi inte strider på samma sätt som en jordisk armé, men det ändrar inte det faktum att det likafullt är en strid.

Han skriver till Timotheos, i 1 Tim 6:12 att ”kämpa trons goda kamp”. Och han utvecklar samma tanke i 2 Tim 2:3-4,

2 Timotheosbrevet 2:3-4 (SFB-15)

3Lid också du som en god Kristi Jesu soldat. 4Ingen soldat trasslar in sig i civila angelägenheter, han vill stå i tjänst hos den som har värvat honom.

En förutsättning för att vara en god soldat är att man är inriktad på en enda sak, nämligen den strid han står i. Han har inte råd att var distraherad och upptagen av annat av den enkla anledningen att det kommer att innebära hans död.

Kampen mot synden

Men precis som vi hörde Paulus säga till församlingen i Korinth så är striden annorlunda. Den sker inte med fysiska svärd eller bomber. Jag nämnde inledningsvis att vi kommer att ägna mer tid åt att fundera både på stridens natur och våra motståndare, men redan nu måste vi ändå se att striden inte heller handlar så mycket om att driva ut demoner och inta städer på det sättet. Nej, striden som den kristne är en del av är först och främst mot synden. Vi kommer att prata om demoner också, men vi måste förstå vad kampens huvudsak är.

Vi brukar tala om att vi strider mot världen, köttet och djävulen. Men vad det egentligen handlar om är synd. Djävulen vill lura oss och förvirra oss och förleda oss in i synd eftersom det är synden som leder till döden. Köttet är vår gamla människa som är född i synd och som älskar synd. Och världen lever i synd och vill dra oss in i sin synd. Så vi behöver den helige Andes kraft och mod och beslutsamhet att stå emot och övervinna synden i vårt liv.

Paulus skriver till Timotheos i andra kapitlet i 2 Tim,

2 Timotheosbrevet 2:16 (SFB-98)

”Men oandligt, tomt prat ska du akta dig för.

Han fortsätter i vers 22, ”Fly ungdomens onda begär”. Och han säger i 1 Tim 6:11,

1 Timotheosbrevet 6:11 (SFB-15)

”Men du gudsman, håll dig borta från sådant [dvs att vilja bli rik och kärlek till pengar]! Sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet.

Jag har lagt märke till att ofta när andlig krigföring kommer på tal bland kristna så är det med en kittlande och triumfatorisk känsla. Många tycker att det är en fråga som är spännande att prata om. Men jag kan inte undgå att tänka att lite är ungefär samma skillnad som mellan en soldat som har gått igenom en utbildning men aldrig varit i krig och en soldat som verkligen upplevt krigets fasor. Han som upplevt och överlevt kriget är mindre benägen att prata om det. Han är märkt av det och bär inte så sällan på djupa trauman.

Abraham och Isak

Tänk på Abraham, som väntade så länge på att löftessonen Isak skulle födas. När han till sist kom, vilken obeskrivlig glädje det var. Att få se honom växa upp, Abraham och Saras gemensamma son. Men så kommer den där texten som jag inte ens kan komma att tänka på utan att rygga tillbaka. Den dag då Gud sade till Abraham: ”ta din son, din ende son, den du älskar och gå till Moria land och offra honom där som brännoffer på ett berg som jag ska visa dig.” (1 Mos 22:2).

Tänk att Gud säger till dig: ”du kristen, tag din favoritsynd, din stora kärlek och glädje, din Isak, den synd som gett dig så mycket skratt, den synd som du hoppas ska ge stor avkastning och ge ditt liv mening – lägg dina händer på den och offra den till mig. Ta slaktkniven och driv in den i syndens hjärta så att du har din stora glädje i mig och bara mig.”

Det kommer inte att vara lätt. Det kommer att göra ont. Den kommer inte att ligga still och vänta på dödsstöten, nej, den kommer att ropa och skrika och vrida och vända på sig. Den

kommer att argumentera och slå an alla dina djupaste känslor. Om du ska driva kniven i den och döda den så kommer det att lämna dig märkt.

Fordrar mod och beslutsamhet

Det är en kamp som fordrar mod och beslutsamhet. Det är en kamp vi inte ska underskatta. Den kommer inte att vara rolig. Den kommer inte att vara enkel. Den kommer att kosta blod, svett och tårar. Det finns mäktiga soldater som klarat oerhörda fysiska och psykiska påfrestningar under det fysiska krigets fasor och som kommit hem till sin familj, men som inte klarade kampen mot synden utan som dog som slavar under sina begär där hemma. Kampen mot synden är en kamp som kräver större mod än modet att leda en armé.

Gud säger till Josua som skulle bli en mäktig general,

Josua 1:7 (SFB-98)

”Var bara stark och mycket frimodig så att du håller fast vid och följer all den undervisning som min tjänare Mose har gett dig. Vik inte av från den vare sig åt höger eller åt vänster, så ska du ha framgång vart du än går.

Hörde du? Han säger, ”var stark och frimodig så att...” Vadå? Så att du ska besegra alla dina fiender? Nej, ”så att du håller fast och följer all den undervisning som min tjänare Mose har gett dig.” Det är det mod Gud kallar sin jordiska general till.

Det innebär att den kristne behöver leva ett liv som en soldat, där han eller hon kan vara helt inriktad på den strid hon står i. Det kommer att innebära att världen inte kommer att förstå dig. Att världen kommer att misstro dig och håna dig, kanske till och med hata dig. Det kan innebära att världen kommer att förfölja dig. Det kommer att innebära att den avgud du har som du tycker ger dig glädje och mening med livet kommer att behöva bindas fast på altaret och dödas.

Hur övar man sig i mod?

Så hur gör man? Hur kan vi överleva som kristna? Hur övar man sig i mod? Och framförallt, vad innebär det att hämta styrka i Guds väldiga kraft?

Det innebär två saker. Det är två handlingar i tro. För det första måste vi tro på Guds allmakt. För det andra måste vi tro att Guds makt kommer till vårt försvar.* Det är punkterna två och tre i predikan. Så nu går vi till den andra punkten.

II. HÄMTA STYRKA I GUDS ALLMAKT

Makt är förmågan att verkställa sin vilja. Det innebär att en person som vill bygga ett hus och på ett eller annat sätt kan se till att huset blir byggt har mer makt än en person som också vill bygga ett hus men inte kan få det byggt.

Vi människor är begränsade på många sätt, vilket innebär att vi alla upplever en diskrepans, en skillnad mellan vad vi *vill* göra och vad vi *kan* göra. En del av de saker vi vill göra kan vi verkställa, och en del kan vi inte verkställa. Ju mindre denna skillnad mellan vad vi vill och vad vi kan, desto större makt har vi. Det betyder inte att man nödvändigtvis *måste* verkställa allt man vill, men att man *kan* göra det.

Hos Gud finns ingen sådan skillnad. Det finns inga konflikter i Gud. Han är fullkomlig. Allt han vill, det gör han. För snart 350 år sedan gavs Stephen Charnocks bok om Guds attribut ut. Där säger han,

Guds makt är den förmåga och kraft varigenom han kan utföra vad helst han önskar; vad helst hans oändliga vishet må bestämma och vad helst hans viljas oändliga renhet må besluta.

The power of God is that ability and strength whereby he can bring to pass whatsoever he please; whatsoever his infinite wisdom may direct, and whatsoever the infinite purity of his will may resolve.

[1] The Existence and Attributes of God, Vol 2, s 13.

Nyckelordet här är ”vad helst”. Han kan utföra vad helst han önskar – vilket är precis vad som sägs i exempelvis Ps 135

Psaltaren 135:6 (B2000)
6 Allt vad Herren vill, det gör han
i himlen och på jorden,
i haven och de stora djupen.

När man talar om Guds allmakt brukar man säga att den tar sig uttryck i två kategorier. Vi ser det genom Guds skapelse och sedan Guds försyn, det vill säga, hur Gud först skapar allt och sedan hur han upprätthåller allt och för det till sin fullbordan.

1. Guds skapelse

Om vi börjar med Guds skapelse är det lätt att se. Vi kan till exempel läsa Psalm 33:6-9,

Psaltaren 33:6-9 (SFB-15)
◦Himlen är skapad genom Herrens ord,
hela dess här genom hans muns ande.
◦Han samlar havets vatten som i en hög,
han lägger djupen i förvaringsrum.
◦Hela jorden ska frukta Herren,
alla som bor i världen ska bäva för honom,
◦för han sade och det blev till,
han befallde och det stod där.

Vi ser hur lätt det går för honom. Ett enda ord, en enda viljehandling, och allt blir till. Han samlar havets vatten och lägger i en liten skål på köksbänken.

Hela universums komplexitet är ett uttryck för Guds oändliga *vishet*, och hela universums *existens* i all sin skönhet och komplexitet är ett uttryck för hans *makt*. ”För han sade och det blev till, han befallde och det stod där.”

Så det första uttrycket för Guds allmakt är skapelsen – allt blev till i kraft av hans makt.

2. Guds försyn

Den andra kategorin är Guds försyn. Vi ser hans allmakt när han skapar allting och vi ser hans allmakt när han uppehåller allting enligt sin vilja. Det är här det blir svårare för oss att förstå, men kanske framför allt att tro. Det verkar vara en sak att tro på att Gud är allsmäktig och kan skapa allt ur intet. Men det är en annan sak att tro på att han är mäktig nog att föra hela historien fram enligt sin vilja.

I 4 Mos 11 klagar det befriade folket på maten de får av Gud. De är på vandring i öknen och varje dag får de mat från himlen. Men så började folket att gråta och frågade vem som skulle ge dem kött att äta. Och de mindes fisken de åt i Egypten. Och gurkorna och melonerna och purjolöken och rödlöken och vitlöken. Men nu har de bara detta manna som Gud låter falla från himlen varje dag.

Mose orkar inte mer. Han går till Gud och utgjuter sitt hjärta. Och Gud svarar bland annat att han ska ge dem kött. De ska få så mycket kött. Inte bara en dag eller två dagar. En hel månad ska de äta kött, ända tills köttet kommer ut ur näsan på dem och äcklar dem.

Mose frågar då hur han ska kunna lösa det. Varifrån ska han få så mycket kött att han kan ge 600 tusen man och deras folk kött i en hel månad? Det finns inte tillräckligt med boskap att slakta! Eller ska de fånga alla fiskar i hela havet?

Gud svarar: ”Är då Herrens arm för kort?” (4 Mos 11:23) Du ska få se, Mose.

Här är problemet. Vi accepterar att Gud är mäktig nog att skapa allt. Men när det handlar om de problem vi står inför just nu, då är det som att Guds allmakt inte är tillräcklig.

Gud öppnade röda havet så att folket kunde gå igenom på torr mark. Han befallde korpar att bära mat till Elia. Han gjorde så att en yxa flöt på vattnet. Han gjorde så att de vilda lejonerna som Daniel kastades till blev tama som bondkatter. Han gjorde så att elden i den brinnande ugnen inte skadade de hebreiska ynglingarna.

Allt Gud vill, det gör han. Allt han bestämmer står fast. Han är suverän och upphöjd över allt.

I Jobs bok kan vi läsa hur Job talar om Gud,

Job 12:16-23 (B2000)
16 Hos honom finns kraft och klokhet,
[...]
17 Rådsherrar för han barfota bort,
domare gör han till dårar.
18 Han klär av kungar deras skrud
och binder ett skynke kring deras höfter.
19 Präster för han barfota bort,
maktens män får han på fall.
20 Han tar talets gåva från de betrodda
och berövar de gamla deras vett.
21 Han öser skam över stormän
och lossar de starkas bälte.
22 Mörkrets hemligheter blottar han
och för fram det dunkla i ljuset.
23 Han gör folken stora, och han förgör dem,
han skingrar dem, och han leder dem rätt.

Gud säger genom profeten Jesaja,

Jesaja 46:10 (B2000)
10 Jag berättar i förväg vad som skall ske,
förutsäger det som ännu inte hänt.
Jag säger: Mina planer står fast,
allt jag vill, det gör jag.

”Allt jag vill, det gör jag.”

Stephen Charnock säger att Guds makt är vad som ger alla andra av hans attribut sin kraft. Utan Guds makt skulle hans barmhärtighet bara vara en kraftlös medömkan (*feeble pity*), och hans löften skulle ringa ihåligt (*an empty sound*) utan kraft att fullborda dem. Men nu säger Bibeln att Gud är den Allsmäktige. Det finns ingen diskrepans mellan vad han vill göra och vad han kan göra. Allt han vill, det gör han. Hans löften står fast.

Det är det första steget i att bli stark i hans väldiga makt. Att tro på att han verkligen är allsmäktig. Inte bara mäktig att skapa allt en gång för länge sedan utan också mäktig att föra sin plan till fullbordan.

III. GUDS MAK TILL VÅRT FÖRSVAR

Det andra steget är att tro att Guds makt verkligen kommer till vårt försvar. Att hans makt verkligen kommer oss till godo. Att han inte bara är mäktig att göra vad han vill utan att han verkligen vill vårt bästa.

Låt mig då ge dig sex punkter, sex bibliska faktum som hjälper dig att se att Guds makt verkligen är till ditt försvar, att Guds oändliga kapacitet är satt för att inte bara försvara dig utan föra dig till härlighet.

1. Hans styrka är vår styrka

För det första: *Hans styrka är vår styrka*. Enligt 1 Sam 15:29 är ett av Guds namn "Israels ära". Han är sitt folks kraft. Han är den som ger seger till sitt folk.

Psaltaren 138:3 (SFB-15)
»När jag ropade svarade du mig,
du gav mig frimodighet och kraft i min själ.

Efter att han fört folket genom Röda havet stannade de på den andra stranden och sjunger "Herren är min starkhet och min lovsång, han blev min frälsning." Jesus säger i Joh 15:5, "utan mig kan ni ingenting göra"! Och så har vi förstås Filipperbrevet 2:13,

Filipperbrevet 2:13 (SFB-15)
»för det är Gud som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske.

Vilket leder oss vidare till nästa punkt.

2. Bär och bevarar sitt folk

För det andra: *han bär och bevarar sitt folk*. Han gjorde det då och han gör det nu eftersom han är densamme igår, idag och i evighet.

Vi har redan sett att frälsningen kommer från Herren i att han förde folket ut från slaveriet i Egypten och in i gemenskapen med sig själv, vilket är en bild för vår frälsning, och vi har sett hur folket bekräftar att det var Gud som var deras frälsning och inte de själva.

Hebreérbrevet 2:10 (SFB-15)
»[...]när Gud, för vilken och genom vilken allt är till, skulle föra många söner till härlighet, måste han genom lidande fullkomna honom som för dem till frälsning.

Du hör hur allt är Guds verk. Han skapar allt och han för sina barn till härlighet. Det är alltså inte fråga om att du och jag står och vevar och kämpar våra egna strider. Det är Gud

som strider för oss. Det är han som för oss till härlighet. Det är hans plan och det är genom den frälsare han utsett.

I 5 Mos 1:29 påminner Mose folket om hur Gud kämpat för dem. Han säger,

5 Moseboken 1:29-31 (SFB-15)

²⁹Då svarade jag er: "Bli inte förskräckta, var inte rädda för dem!

³⁰Herren er Gud som går framför er ska själv strida för er, precis som han gjorde för er i Egypten inför era ögon. ³¹Och i öknen såg du hur Herren din Gud bar dig, så som en man bär sin son, hela den väg ni vandrade tills ni kom till denna plats."

Du hör vad texten säger. Gud gick framför dem och stred för dem. Och sedan bar han dem, så som en man bär sin son, hela den väg de vandrat fram till denna plats. Gud har inte lämnat oss vind för våg. Han fortsätter att kämpa för oss. Det här är en bild av de heligas väg till härlighet. Aposteln Petrus säger,

1 Petrusbrevet 1:5 (SFB-15)

⁵Med Guds makt bevaras ni genom tron fram till den frälsning som är redo att uppenbaras i den sista tiden.

Gud makt är de axlar på vilka Kristus bär sina får när han för dem hem, jublande (Luk 15:5). Guds makt är som örnens vingar när han för sina heliga till härlighet (2 Mos 19:4).

Psaltaren 34:8 (SFB-98)

⁸Herrens ängel slår sitt läger omkring dem som fruktar honom, och han befriar dem.

Hela den 91:a psalmen talar om hur Gud bevarar de sina. I Joh 10:28 talar Jesus om sina får,

Johannesevangeliet 10:28 (SFB-15)

²⁸Jag ger dem evigt liv. **De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.**

Älskade vänner, låt djävulen göra sitt bästa. Den som bor i oss är större och han kommer att bevara oss. Han har all makt och han använder den makten till vårt försvar.

Jag skulle kunna ge dig många texter till men jag måste gå vidare. Han bär och bevarar sitt folk.

3. Verksam genom sin församling

För det tredje: Guds makt är verksam genom församlingen. Det är ett perspektiv som är viktigt att få med eftersom när vi talar om andlig krigföring så har vi en tendens att förvandlas till ensamma revolvermän som ska ta oss an hela helvetets arméer på egen hand. Vilket förstås är dårskap. Vi är soldater i en armé. Vi har ingen egen agenda, vi följer det uppdrag som vår general har beslutat åt oss.

När vi gått igenom Efesierbrevet har vi sett om och om igen vilken central roll Gud har gett församlingen i frälsningshistorien. Det är för mycket för att ens hinna sammanfatta nu, men i första kapitlet slår Paulus fast att församlingen är Kristi kropp, "fullheten av honom som uppfyller allt i alla". Och i det fjärde kapitlet och den femtonde beskriver Paulus hur kroppen fungerar organiskt tillsammans. Kristus är huvudet och vi vet att från Kristus utgår kraften. Sedan förmedlas den vidare genom den ena lemman till den andra. Vilket innebär att om du är ett finger som inte sitter på sin plats i en lokal församlingskropp så är du fränkopplad från

själva livskällan och kommer snabbt att ruttna bort. Vi är beroende av varandra inte bara som soldater i en armé utan också för att förmedla Kristi liv till varandra. Han makt är verksam och förmedlas genom våra bröder och systrar i den lokala församlingen.

4. För att vi är hans barn

För det fjärde: Guds makt är till vårt försvar för att vi är hans barn. I flera texter, till exempel Jeremia 31:18 talar Gud om att han har hört sina barns rop. Jag tror inte ens att det finns något djur som inte bryr sig när deras ungar ropar på hjälp. Hur mycket mer ska inte den Allsmåttige, han som tagit oss upp som sina egna söner och döttrar höra våra böner när vi ropar på honom?

5. För att han älskar oss

För det femte: Guds makt är till vårt försvar för att han älskar oss. Han älskar oss. Om Charnock säger att Guds makt är vad som ger liv åt Guds attribut så säger en annan puritan William Gurnall att Guds kärlek är vad som ger riktning åt Guds attribut (s 29). Guds ord säger, i Joh 17:26, att den kärlek Gud älskat Kristus med också ska vara i dem Gud gett honom, det vill säga, oss. Och Paulus påpekar med all kraft att det inte finns något skapat som kan skilja oss från Guds kärlek i Jesus Kristus. Han älskar oss, vilket leder till den sista underpunkten.

6. För Kristi skull

För det sjätte: Guds makt är till vårt försvar för Kristi skull. Han som var villig att betala sin älskade Sons blod för att vinna oss kommer också att använda sin makt för att bevara oss. Han har utsett sin Son till vår präst att stå inför Guds tron och vädja för oss i kraft av sitt blod och det gör han fortfarande, i detta nu. Kristus är inte bara vår hövding och vår ställföreträdare som betalat priset för vår synd utan också vår försvarare som påtalar att priset är betalt och inga mer fordringar finns. På grund av Kristus är vi inte längre Guds fiender, utan Guds älskade barn genom tron på hans Son.

AVSLUTNING

I Hebreerbrevet 13:5 tar författaren upp Guds löfte till Israel att han aldrig ska lämna dem eller överge dem. Och så säger författaren,

Hebreerbrevet 13:6 (SFB-15)
«Därför kan vi frimodigt säga:
*Herren är min hjälpare,
jag ska inte vara rädd.
Vad kan en människa göra mig?*

Älskade vänner, om du är i Kristus är Herren verkligen din hjälpare. Han är den Allsmåttige. Det finns många fiender som är mäktiga, men många mäktiga fiender är ändå ingenting för den som är allsmåttig. Vi är kallade till kamp, utan tvekan, och vi ska se i detalj hur vi ska rusta oss och hur vi ska strida. Men först och främst ska vi hämta vår styrka i Herren och i hans väldiga kraft. Så låt oss göra till en vana och som en del i vår krigföring att påminna oss om Guds allmakt. Inte bara att han skapade universum ur intet, utan att han också är mäktig att föra oss igenom de omständigheter vi just nu står i. Hans allmakt är till vårt försvar. Det är förbluffande, men sant. Så låt oss också påminna oss om det ofta.